

многѹ свѣтла, и ѣ рекла: Штѡ ти ѣ жѣно, да нѣкешь да пограѣшь малкѹ, а ми вѣкашь не ми ѡставашь рахатъ: и она ѣ рекла: знамъ влѣще, за шѡ, за ради мой грѣхъ се мѣчимъ а ми за ради нанъ се оучинилъ человекъ и си роди́ла сѣна Бжїа, и за ради това притевѣ идемъ ѡзе сирѡта, ты да мѣ помилувашь и да мѣ ѡзравишь, и рекла Владычица: иди оу моѣта црѣква оу Неврїа и тамъ кѣдѡ ѡзравѣешь, и кога се развѣдила болната женѡ, и благодарїла Бга; и ѡшла пакъ оу тѡа црѣква, и се молила Бцы, да ѣ дѡрже това, шѡ ѣ ветїла пакъ задрѣмала малъ, и видѣла влѣщѹ со ѣдѣнъ красный мѹжъ, и мѹ рекла: раздѣри пѣпокъ на тѡа болна женѡ; а онъ оудѡрилъ со сѹ стѡпъ оу сѣрцето нѣзино, и пакъ се развѣдила женѡта, и познала, да ѣ това видѣнїѣ ѡ Бга; и ѣ истекло ѡ оутрѡбата многѹ гної смрѣденъ; и многѹ се зачѣделе дрѹгїи члѣвѣцы; и ѡшла оу канѡ и ѡзравѣла бирѣнъ, и славила Бга и благодарїла нѣзина по ѡщница, со сѹ нѣйна молїтва и насъ да нї помилѹе, аминь.

За ради ѣдѣнъ слѣпѣцъ, шѡ мѹ се Очи ѡворили ѡ чѡдотворна вода престѣїа Бцы.

Ч У Д О . 5 .

И мало оу Цариградъ ѣдѣнъ воинъ име томъ Левъ, милостивъ и добрѡчинилъ, и за неговы добри работи послѣ гѡ оучинилъ Бгъ да ѣ Царь, и мѹ дѡшло ѣдѣнъ пѡтъ, та помїне нїзъ ѣдинъ ѡрманъ влїзѹ при Цариградъ, и тамъ найдѣ ѣдѣнъ слѣпъ чѡвѣкъ, шѡ бѣше веке ѡслабелъ ѡ врѣкина, шѡ гѡ бѣше пѣкло слѣзнцето, и гѡ пожалилъ Левъ; и гѡ фѡтилъ за рѣка и тражи́ха по Ормано водѡ, да гѡ на пои, и така какъ хѡдеха и траже́ха водѡ, да найдѡтъ паднѡ слѣпѡ веке немѡжеше, да стѡи ѡ жѣга